

D E C I Z I E

cu privire la cererea de recurs declarată de recurentul executorul judecătoresc Coroleț caia Lilia,

în cauza civilă, la demersul executorului judecătoresc Coroleț caia Lilia cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara, în privința debitorului Slutu Lucia

împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul central din 22 septembrie 2026.

(Dosarul nr.25r-166/2026
PIGD: 2-26119340-03-25r-30092026)

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central judecător Alina Balan

19 noiembrie 2026, mun. Bălți

Textul corespunde originalul

Examinând în ordine de recurs, în lipsa părților, cererea de recurs declarată de executorul judecătoresc Lilia Coroleţcaia,

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Stanislav Grosu*, Preşedinte,*
Alina Țihonschi,
Mariana Sajin, *judecători*

C O N S T A T Ă :

ÎN FAPT:

La 21 septembrie 2026 executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia a înaintat demers privind aplicarea interdicției de a părăsi țara față de Slutu Lucia.

În motivarea demersului, executorul judecătoresc, invocă faptul că, în gestiunea sa se deține procedura de executare documentul executoriu nr. 2-667/2024 din 17.03.2025 emis de Judecătoria Orhei, sediul Teleneşti privind încasarea de la Slutu Lucia (a.n. *****, c/p: *****, cu domiciliul în *****) în beneficiul lui BC ”Moldindconbank” SA (c/f: 1002600028096, cu sediu în mun. Chişinău, str. Armenească nr. 38) datoria în sumă totală de 7 354,92 lei.

Concomitent, indică faptul că, în privința debitorului au fost aplicate restricții în conformitate cu imperativele legale, dar măsurile aplicate nu au determinat executarea efectivă a documentului executoriu.

Menționează faptul că, până în prezent debitorul nu şi-a executat obligațiile stabilite în documentul executoriu, iar în urma măsurilor întreprinse de către executorul judecătoresc şi reieșind din informațiile parvenite de la instituțiile deținătoare de registre de stat, s-a stabilit că debitorul Slutu Lucia nu deține mijloace băneşti/bunuri mobile/imobile, care ar putea fi urmărite în contul stingerii datoriei şi nu este angajată în câmpul muncii.

Executorul judecătoresc apreciază drept necesară prezența debitorului la efectuarea procedurii de executare, pentru a asigura informarea acestuia despre măsurile de executare preconizate, drepturile şi obligațiile sale, cât și a stabili în comun cu creditorul modalitatea de executare a documentului executoriu.

Specifică în demers executorul judecătoresc că, în procesul executării documentului executoriu s-a constatat că debitorul Slutu Lucia, traversează frontiera

statului Republica Moldova, ultima traversare a debitorului fiind înregistrată la data de 06.06.2026. Întru neadmiterea părăsirii teritoriului Republicii Moldova, fapt ce ar face dificilă executarea de mai departe a hotărârii judecătorești, consideră necesară aplicarea faţă de cet. Slutu Lucia, a interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE:

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul central din 22 septembrie 2026, s-a respins demersul executorului judecătoresc Lilia Coroleţcaia cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Slutu Lucia (a.n.*****, c/p: *****, cu domiciliul în *****), ca neîntemeiat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS:

La 22 septembrie 2026, recurentul executorul judecătoresc Lilia Coroleţcaia a formulat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul central din 22 septembrie 2026, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, cu pronunțarea unei noi decizii cu admiterea demersului privind aplicarea interdicției de a părăsi țara față de Slutu Lucia pe un termen de 6 luni.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI:

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Colegiul civil reține, că din lucrările dosarului rezultă că încheierea Judecătoriei Orhei, sediul central din 22 septembrie 2026 a fost comunicată părților la 22.09.2026. (f.d.24)

Astfel, instanța conchide, că recursul declarat de executorul judecătoresc Lilia Coroleţcaia, la 22 septembrie 2026, este depus în interiorul termenului legal.

ARGUMENTELE ŞI SOLICITAREA RECURENTULUI:

În motivarea recursului, recurentul comunică faptul că, instanța de fond a reținut eronat că executorul nu a demonstrat epuizarea altor măsuri mai puțin intruzive. În realitate, în cadrul procedurii de executare nr. 2-667/2024, au fost aplicate restricții legale şi au fost interogate toate registrele de stat. Conform răspunsurilor instituțiilor deținătoare de registre, s-a stabilit cu certitudine că debitorul Slutu Lucia nu deține mijloace bănești, bunuri mobile sau imobile urmăribile şi nu este angajată oficial în câmpul muncii. Astfel, solicitarea instanței de a valorifica bunuri este imposibil de realizat din punct de vedere

obiectiv, din moment ce acestea nu există. Interdicția de a părăsi țara a rămas singura măsură legală capabilă să determine debitorul să execute obligația.

Susține că, instanța a concluzionat că traversarea frontierei nu reprezintă un risc iminent, totuşi s-a demonstrat prin probe că debitorul traversează regulat frontiera de stat (ultima traversare fiind la 06.06.2026). În condițiile în care debitorul declară zero venituri şi zero bunuri în Republica Moldova, dar dispune de resurse financiare pentru a călători peste hotare, există o bănuială rezonabilă că acesta îşi tăinuieşte veniturile sau obține venituri nedeclarate în afara țării. Plecarea definitivă sau de lungă durată a debitorului peste hotare face imposibilă interogarea acestuia, stabilirea domiciliului real şi realizarea acțiunilor de executare, generând o legătură de cauzalitate directă între libera circulație şi periclitarea executării hotărârii judecătoreşti. Executorul judecătoresc a expediat actele procedurale (inclusiv încheierea de intentare) prin scrisoare recomandată la domiciliul oficial al debitorului (*****).

Menționează recurentul că, conform cadrului legal, obligația executorului este de a expedia actele la domiciliul indicat în titlul executoriu. Faptul că debitorul nu recepționează corespondența sau refuză primirea ei nu poate fi imputat executorului şi nu trebuie să blocheze procedura de executare, constituind o formă de abuz de drept din partea debitorului.

Solicită recurentul executorul judecătoresc Lilia Corolețcaia admiterea recursului. Casarea integrală a încheierii Judecătoriei Orhei, sediul central din 22 septembrie 2026 cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie admis demersul executorului judecătoresc şi aplicată interdicţia de a părăsi ţara faţă de Slutu Lucia pe un termen de 6 luni.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ:

Art. 424 alin.(1) Cod de procedură civilă, *curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecători.*

Art. 426 alin.(2) Cod de procedura civilă, *recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă. (3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.*

Art. 427 lit.a) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.*

Art.1 alin.(1), (2) Cod de executare, *procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege. În scopul îndeplinirii sarcinii prevăzute la alin.(1), legislaţia privind executarea stabileşte competenţa*

executorului judecătoresc, modul şi condiţiile de executare silită a documentelor executorii. Prin urmare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentului executoriu în strictă conformitate cu prezentul cod și cu alte acte normative.

Articolul 22 alin.(1) lit.x) din Codul de executare prevede că, *executorul judecătoresc este în drept să solicite instanţei judecătoreşti, la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

Potrivit art. 64 alin.(1) Cod de executare, *interdicţia de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menţinerii acestei interdicţii. Încheierea instanţei de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicţia de a părăsi ţara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părţilor. Instanţa care examinează demersul poate dispune citarea participanţilor la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunţa cu privire la temeiurile invocate în demers. (1^1) Încheierea instanţei de judecată prin care se dispune aplicarea interdicţiei de a părăsi ţara se trimite spre executare Poliţiei de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.*

Potrivit art. 27 din Constituţie, *dreptul la libera circulaţie în ţară este garantat. Oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa în orice localitate din ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.*

În virtutea prevederilor coroborate ale art. 19 şi art. 27 din Constituţie, *tuturor cetăţenilor, cetăţenilor străini, apatrizilor, refugiaţilor şi beneficiarilor de protecţie umanitară le este garantat dreptul la libera circulaţie în interiorul statului şi de a ieşi din ţară. Dreptul la libera circulaţie este protejat, de asemenea, de art.2 din Protocolul nr.4 la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, art.12 din Pactul internaţional cu privire la drepturile civile şi politice, art.13 alin.2 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului.*

Dreptul persoanei la libera circulaţie, protejat de prevederile art.27 din Constituţia Republicii Moldova şi de instrumentele internaţionale, nu face parte din categoria drepturilor absolute, a căror restrângere se exclude. Acest drept poate fi restrâns, exercitarea lui impunând respectarea condiţiilor prevăzute de lege.

Colegiul civil remarcă faptul că, Curtea Constituțională a Republicii Moldova în Hotărârea pentru controlul constituţionalităţii art.8 lit.g), art.11 alin.(4) din Legea nr.269-XIII din 9 noiembrie 1994 cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova, cu

modificările şi completările ulterioare, art.64 din Codul de executare al Republicii Moldova nr.443-XV din 24 decembrie 2004 în redacţia Legii nr.143 din 2 iulie 2010 pentru modificarea şi completarea Codului de executare al Republicii Moldova a statuat că, Curtea reţine că orice limitare a dreptului persoanei la libera circulaţie, manifestată fie prin refuzul eliberării actelor de călătorie necesare exercitării acestei libertăţi, fie prin interdicţia de a părăsi ţara, trebuie să corespundă anumitor exigenţe de ordin material şi procedural, care să garanteze proporţionalitatea acesteia cu scopul urmărit.

Astfel, potrivit art.54 din Constituţie, *exerciţiul drepturilor şi libertăţilor nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional şi sânt necesare în interesele securităţii naţionale, integrităţii teritoriale, bunăstării economice a ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracţiunilor, protejării drepturilor, libertăţilor şi demnităţii altor persoane, împiedicării divulgării informaţiilor confidenţiale sau garantării autorităţii şi imparţialităţii justiţiei.*

De asemenea, art.2 alin.3) din Protocolul nr.4 la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale stipulează că exercitarea dreptului la libera circulaţie nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea naţională, siguranţa publică, menţinerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecţia sănătăţii sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

Potrivit art. 428 alin.(1) Cod de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii.*

APRECIEREA INSTANȚEI:

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil și de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit materialelor cauzei, documentul executoriu nr.2-667/2024 din 17.03.2025 emis de Judecătoria Orhei, sediul Telenești privind încasarea de la Slutu Lucia (a.n.*****, c/p: *****, cu domiciliul în *****) în beneficiul BC„Moldindconbank”SA, a datoriei în sumă totală de 7 354,92 lei. (f.d.17)

Prin încheierea executorului Judecătoresc Corolețcaia Lilia din 07.07.2025, nr. 118-1033/2025, s-a primit spre executare și s-a intentat procedura de executare documentul executoriu nr. nr.2-667/2024 din 17.03.2025 emis de Judecătoria Orhei,

sediul Telenești privind încasarea de la Slutu Lucia (a.n.*****, c/p: *****, cu domiciliul în *****) în beneficiul BC „Moldindconbank” SA, a datoriei în sumă totală de 7 354,92 lei. (f.d.13)

Prin încheierea executorului Judecătoresc Coroleţcaia Lilia din 07.07.2025 nr. 118-1033/2025, s-a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele bănești ale debitorului Slutu Lucia (a.n. *****, c/p: *****). (f.d.10-11)

Potrivit informației din Registru de stat generată la data de 17.07.2026, debitorul Slutu Lucia a ieșit de pe teritoriul țării la 06.06.2026. (f.d.4-verso)

La 21 septembrie 2026, executorul judecătoresc Lilia Coroleţcaia s-a adresat în instanța de judecată cu un demers prin care solicită emiterea încheierii cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Slutu Lucia, născută la *****, cod numeric *****, domiciliată în *****. (f.d.2)

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul central din 22 septembrie 2026, demersul executorului judecătoresc Lilia Coroleţcaia cu privire la aplicarea interdicţiei de a părăsi ţara pe un termen de 6 (șase) luni în privința debitorului Slutu Lucia născută la *****, cod numeric *****, domiciliată în *****, a fost respins ca fiind neîntemeiat. (f.d.22-23)

La 22 septembrie 2026, executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia a contestat încheierea primei instanțe solicitând casarea acesteia cu admiterea demersului privind interdicția de a părăsi țara în privința debitorului procedurii de executare, Slutu Lucia. (f.d.25)

Colegiul reține că interdicţia de a părăsi ţara, stipulată de art. 64 din Codul de executare, este o măsură excepţională, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu. Aceasta se aplică doar după ce au fost efectuate măsurile prevăzute de art. 63 alin.(1) din Codul de executare. După conţinutul lor, aceste măsuri, având scopul de a asigura executarea documentului executoriu, reprezintă un spectru de interdicţii, ce grevează direct sau indirect patrimoniul debitorului, din care urmează a fi percepută datoria.

Așa dar, instanța de recurs reține că, potrivit art. 63–64 Cod de executare, interdicția de a părăsi teritoriul Republicii Moldova constituie o măsură excepțională de constrângere, aplicabilă doar în cazul în care plecarea debitorului ar face imposibilă sau ar îngreuna executarea documentului executoriu, iar executorul judecătoresc a epuizat în prealabil toate celelalte măsuri de asigurare și executare.

Or, odată ce interdicția de a părăsi țara constituie o imixiune a statului în dreptul fundamental al debitorului - libertatea de circulație - garantat de Convenție, executorul judecătoresc trebuia să argumenteze și să adeverească că ieșirea debitorului peste hotarele țării ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

În speță, în cazul unor obligații cu caracter patrimonial, executarea silită a unui document executoriu ar trebui să presupună un spectru de măsuri care să greveze patrimoniul debitorului în vederea îndeplinirii obligației cuprinse într-un document executoriu, dar nicidecum să nu suprime drepturile personale nepatrimoniale ale acestuia de o manieră disproporționată.

Executorul judecătoresc a omis să explice care anume acţiuni de executare nu pot fi efectuate în lipsa debitorului şi în ce mod plecarea debitorului peste hotarele ţării (dacă e plecat) va face dificilă sau imposibilă executarea. Or, legea prevede expres că interdicţia de părăsire a ţării se aplică doar atunci când prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu.

Instanța de fond a respins în mod întemeiat demersul privind aplicarea interdicției de a părăsi țara, întrucât executorul judecătoresc nu a demonstrat existența circumstanțelor concrete care să justifice ingerința în dreptul debitorului la libera circulație.

Or, simpla invocare a dispozițiilor art. 64 din Codul de executare nu este suficientă pentru aplicarea unei asemenea măsuri restrictive. În fiecare caz, executorul judecătoresc are obligația de a demonstra că măsura solicitată este necesară, proporțională și aptă să contribuie efectiv la realizarea scopului urmărit, respectiv executarea documentului executoriu. O asemenea motivare nu poate fi una formală sau bazată exclusiv pe existența unei datorii neachitate.

Executorul judecătoresc nu a explicat în ce mod prezența debitorului pe teritoriul Republicii Moldova ar facilita executarea documentului executoriu și nici nu a demonstrat existența unei legături de cauzalitate între aplicarea interdicției solicitate și posibilitatea reală de recuperare a creanței. Din contra, măsurile de executare întreprinse până în prezent - verificarea patrimoniului, aplicarea măsurilor asigurătorii asupra conturilor bancare și identificarea bunurilor - sunt măsuri care nu depind de prezența fizică a debitorului în țară.

Totodată, argumentul executorului judecătoresc potrivit căruia debitorul traversează frontiera de stat al Republicii Moldova și, prin aceasta, s-ar eschiva de la executarea obligațiilor sale, nu poate fi primit în lipsa unor probe obiective care să confirme o asemenea conduită.

Din materialele cauzei nu rezultă că măsurile de executare întreprinse până la momentul examinării demersului s-ar fi dovedit ineficiente și nici că, în raport cu situația concretă a debitorului, prezența acestuia pe teritoriul Republicii Moldova ar fi necesară pentru realizarea unor acțiuni de executare determinate.

Mai mult, informația potrivit căreia debitorul a traversat frontiera de stat nu demonstrează, prin ea însăși, intenția acesteia de a se sustrage de la executarea obligației.

Exercitarea dreptului de a părăsi teritoriul Republicii Moldova reprezintă o manifestare a dreptului la libera circulație, iar limitarea acestuia nu poate fi întemeiată exclusiv pe existența unor deplasări peste hotare, în lipsa unor circumstanțe suplimentare care să demonstreze că aceste deplasări sunt efectiv îndreptate spre evitarea executării obligației.

Prin urmare, pentru aplicarea unei asemenea măsuri nu este suficientă constatarea faptului obiectiv că debitorul circulă peste hotarele țării, ci este necesar ca din materialele cauzei să rezulte o legătură reală între conduita debitorului și riscul concret de împiedicare ori tergiversare a executării documentului executoriu.

Colegiul mai reține că, în aprecierea necesității unei restricții asupra dreptului la libera circulație, urmează a fi examinate inclusiv natura și cuantumul obligației care urmează a fi executată, comportamentul debitorului în cadrul procedurii de executare, măsurile deja întreprinse de executorul judecătoresc, existența altor modalități efective de executare și proporționalitatea măsurii solicitate în raport cu scopul urmărit.

La caz, titlul executoriu pus în executare vizează recuperarea unei sume de 7 354,92 lei. Deși cuantumul creanței nu constituie, în sine, un temei pentru excluderea aplicării interdicției de a părăsi țara, acesta reprezintă un element obiectiv care urmează a fi luat în considerare la aprecierea proporționalității măsurii solicitate.

În raport cu cuantumul concret al obligației, Colegiul constată că recurentul nu a prezentat argumente și probe care să demonstreze existența unui risc atât de serios și concret pentru executarea unei creanțe de 7 354,92 lei, încât acesta să justifice recurgerea la o măsură restrictivă ce afectează exercițiul dreptului fundamental la libera circulație.

Cu alte cuvinte, simpla existență a unei obligații neachitate, în cuantum de 7 354,92 lei, coroborată cu faptul că debitorul a traversat frontiera de stat, nu este suficientă pentru a concluziona că interdicția de a părăsi țara pentru o perioadă de 6 luni este necesară în circumstanțele prezentei cauze. Pentru a justifica o asemenea ingerință, trebuia demonstrat un risc concret, actual și real ca executarea documentului executoriu să fie împiedicată prin deplasarea debitorului în afara țării, precum și faptul că alte măsuri de executare disponibile nu sunt apte să conducă la realizarea creanței.

Or, din materialele cauzei nu rezultă că executorul judecătoresc ar fi întreprins toate măsurile legale necesare pentru identificarea bunurilor și veniturilor debitorului, inclusiv prin verificarea adreselor cunoscute și deplasarea la domiciliul acestuia în vederea identificării și valorificării bunurilor.

Totodată, lipsesc dovezile privind înștiințarea debitorului despre intentarea procedurii de executare, deși, potrivit extrasului privind intrările și ieșirile de pe teritoriul Republicii Moldova, la acel moment aceasta se afla în țară. Prin urmare, instanța de fond a reținut în mod întemeiat că executorul judecătoresc urma să întreprindă acțiunile

necesare pentru înștiințarea debitorului și identificarea bunurilor acestuia, înainte de a recurge la măsura contestată.

În acest context, Colegiul apreciază că aplicarea interdicției de a părăsi țara nu poate avea caracter automat ca urmare a neachitării unei obligații sau a faptului că debitorul nu a recepționat corespondența. O asemenea măsură trebuie să fie justificată de circumstanțele concrete ale fiecărei proceduri de executare și să fie proporțională cu scopul legitim urmărit, respectiv asigurarea executării efective a documentului executoriu.

Sub acest aspect, Colegiul civil reține că aplicarea sechestrelor asupra bunurilor mobile și imobile, precum și asupra mijloacelor bănești ale debitorului, fără obținerea rezultatului scontat, nu justifică, prin ea însăși, instituirea interdicției de a părăsi țara. Or, faptul că măsurile de executare întreprinse nu au condus la recuperarea creanței nu demonstrează că restricționarea dreptului la libera circulație reprezintă unica măsură eficientă. În acest sens, executorului judecătoresc îi revine obligația de a demonstra necesitatea și utilitatea concretă a unei asemenea restricții, inclusiv prin raportare la eventualele impedimente pe care absența debitorului le-ar crea în cadrul procedurii de executare, împrejurări care nu rezultă din materialele cauzei.

De asemenea, Colegiul nu poate reține susținerea recurentei potrivit căreia lipsa bunurilor urmăribile, neîncadrarea debitorului în câmpul muncii și traversarea frecventă a frontierei ar demonstra existența unor venituri nedeclarate. Aceste circumstanțe au un caracter pur prezumtiv și, în lipsa unor probe concrete, nu pot fundamenta concluzia existenței unor active ascunse și nici nu pot justifica restrângerea dreptului la libera circulație.

Prin urmare, în absența unor împrejurări concrete care să demonstreze că interdicția de a părăsi țara este indispensabilă executării documentului executoriu, Colegiul civil apreciază că instanța de fond a concluzionat în mod întemeiat asupra caracterului disproporționat al măsurii solicitate. Or, dificultățile întâmpinate în procesul de executare nu pot constitui, în sine, un temei suficient pentru restrângerea unui drept fundamental, în lipsa demonstrării unei necesități reale și a unor motive pertinente și suficiente.

Instanța reține că, interdicția de a părăsi țara reprezintă o ingerință în dreptul la libera circulație, garantat de art. 27 din Constituția Republicii Moldova, precum și de art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, orice restrângere a dreptului la libera circulație trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim, să fie necesară într-o societate democratică și să respecte principiul proporționalității.

În cauza Sissanis c. României, Curtea a constatat încălcarea art. 2 din Protocolul nr. 4 atunci când restricția de părăsire a teritoriului a fost aplicată fără o justificare suficientă și fără demonstrarea caracterului proporțional al măsurii.

Aplicând aceste principii prezentei cauze, instanța de recurs constată că, măsura solicitată de executor nu îndeplinește testul proporționalității, întrucât nu s-a demonstrat că plecarea debitorului ar face imposibilă executarea, nu s-a probat caracterul deliberat al sustragerii de la executare, nu s-a dovedit epuizarea altor mijloace mai puțin intruzive.

Or, interdicția de a părăsi țara este una dintre cele mai severe restricții ale libertății individuale și poate fi dispusă doar ca ultimă soluție, în situații excepționale și temeinic justificate.

În lipsa unor probe clare privind eschivarea intenționată a debitorului și a demonstrației că, toate măsurile legale au fost deja încercate fără rezultat, aplicarea interdicției ar constitui o ingerință excesivă și disproporționată în drepturile fundamentale ale acestuia

În consecință, Colegiul constată că prima instanță, prin respingerea demersului privind aplicarea interdicției de a părăsi țara, a apreciat în mod corespunzător circumstanțele cauzei, în special lipsa unor probe suficiente privind eschivarea intenționată a debitorului, neepuizarea tuturor posibilităților de executare și disproporția dintre măsura restrictivă solicitată și cuantumul creanței urmărite.

În aceste condiții, argumentele recurentului nu sunt de natură să răstoarne concluziile primei instanțe, motiv pentru care recursul urmează a fi respins, iar încheierea contestată menținută fără modificări.

În circumstanțele expuse, Colegiul civil consideră că, prima instanță justificat și argumentat s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge demersul înaintat de către executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni față de debitorul Slutu Lucia.

Reieșind din faptul, că încheierea contestată a fost emisă cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord a ajuns la concluzia, că recursul declarat de executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Orhei, sediul central din 22 septembrie 2026.

Conducându-se de prevederile art. 427 lit.a) Cod de procedură civilă, completul de judecată al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,-

CU UNANIMITATE DE VOTURI,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de executorul judecătoresc Coroleţcaia Lilia.

Se menține încheierea Judecătoriei Orhei, sediul central din 22 septembrie 2026, în cauza civilă, la demersul executorului judecătoresc Coroleţcaia Lilia cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara, în privința debitorului Slutu Lucia.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu

Judecătorii Alina Țihonschi

Mariana Sajin